

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติไว้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้มาตรา 27 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ โดยทั้งให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การจัดหลักสูตรการศึกษาในระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีลักษณะหลากหลาย อาทิ คนพิการ และผู้ที่มีความสามารถพิเศษนั้น ในมาตรา 28 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้ระบุให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยตามศักยภาพและสาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ โดยต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 13-16)

ในอดีตที่ผ่านมาการจัดการศึกษาในระบบของประเทศไทยตามโครงสร้างเดิมแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา มีหลักสูตรที่ใช้อยู่ ได้แก่ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรดังกล่าวใช้มานานกว่า 10 ปี จึงมีข้อจำกัดหลายประการไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้เหตุการณ์ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการซึ่งรับผิดชอบดูแลด้านหลักสูตรตามโครงสร้างเดิมของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการติดตามผล และดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบประเด็นที่สำคัญใน

การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางนั้น ไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและความต้องการของท้องถิ่นได้ นอกจากนี้หลักสูตรที่จัดในแต่ละระดับไม่ได้สร้างพื้นฐานการคิด และวิธีการเรียนรู้ ทำให้เยาวชนไม่มีความสามารถในการเป็นผู้นำด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร (กรมวิชาการ 2544: 13)

สภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 กล่าวคือเป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยึดหยุ่น กำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นช่วงชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาจัดทำสาระในรายละเอียดเป็นรายปี หรือรายภาคให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ สถานศึกษาต้องมีการประสานสัมพันธ์ และร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ต้องพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาให้ครอบคลุมหลักสูตรและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นสากล (กรมวิชาการ 2544: 2-3)

จะเห็นว่าผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในการนำหลักสูตรมาใช้ในสถานศึกษา คือผู้บริหาร และครูผู้สอน ซึ่งจากผลการวิจัยของ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 157-158) และณัฐธิดา แดงใหญ่ (2542: 50-53) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ กล่าวคือ 1) มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรน้อย ทำให้ไม่สามารถสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีเท่าที่ควร 2) ไม่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแก่ครูหรือนิเทศน้อยไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง และ 3) ไม่สนับสนุนการใช้หลักสูตรของครู ส่วนปัญหาที่พบซึ่งเกี่ยวข้องกับครู ได้แก่ 1) ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและขาดเอกสารประกอบหลักสูตร 2) ครูไม่ยอมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และยังใช้วิธีการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง และ 3) ไม่มีเวลาศึกษาหลักสูตรก่อนที่จะทำการสอน ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธศักดิ์ สมเสน (2535: 48-50) ที่พบว่าครูสอนเน้นเนื้อหามากกว่าการเน้นทักษะกระบวนการ โดยไม่ได้คำนึงถึงการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

โดยยังคงใช้การสอนแบบเดิมไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม นอกจากนี้ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลแนวใหม่ ตลอดจนทั้งมีปัญหาด้านการประสานงาน การนิเทศติดตามผลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ

นอกจากนี้ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งอุทัย บุญประเสริฐ (2544: 119-132) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองไว้ว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติและประสบการณ์แบบเก่า ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ร่วมมือกับทางโรงเรียน มีความคิดเห็นคล้อยตามลูกหลานมากกว่าการหาเหตุผล และไม่พอใจนโยบายบางอย่างของโรงเรียน เช่น การให้ร่วมกิจกรรมเกินเวลาปกติ และไม่เอาใจใส่ดูแลนักเรียนกรณีได้รับบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา สำหรับคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งเน้นองค์คณะบุคคลที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน มีบทบาทที่ หากมีวุฒิการศึกษาต่ำ ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร มุ่งประกอบอาชีพของตน โดยไม่มีเวลาให้คำปรึกษาหารือ แนะนำ เสนอแนะ ประสานงาน และไม่ทราบหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อาจส่งผลให้การบริหารหลักสูตรไม่มีประสิทธิผล นอกจากนี้จะเห็นว่าในปัจจุบันได้มีการศึกษาพบว่าการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว หากบุคลากรในสถานศึกษาขาดความรู้ความชำนาญด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี และอุปกรณ์ต่างๆ ตลอดจนไม่ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ หรือผู้บริหาร อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตรได้

ปัจจุบันการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ได้มีการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 โดยมีโรงเรียนแกนนำจังหวัดละ 1 โรงเรียน และโรงเรียนเครือข่าย อำเภอละ 1 โรงเรียนรวมทั้งสิ้น 8 โรงเรียน และในปีการศึกษา 2546 ได้เริ่มดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พร้อมกันทุกโรงเรียน ส่วนในปีการศึกษา 2548 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ครบทุกชั้นเรียน ในการดำเนินการที่ผ่านมา ได้มีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนแกนนำและโรงเรียนเครือข่าย พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ อาทิ 1) ระยะเวลาในการจัดทำหลักสูตรมีน้อย 2) ผู้บริหารและครู ขาดความรู้ความเข้าใจในเอกสาร การจัดทำหลักสูตร 3) สถานศึกษาขนาดเล็กมีครูผู้สอนไม่ครบสาระการเรียนรู้ และ 4) ค่าใช้จ่ายในการจัดทำหลักสูตรค่อนข้างสูง (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม 2545: 3)

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวหากได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีกระบวนการบริหารคุณภาพด้วยวงจรเดมมิง (Deming's Cycle: PDCA) มาใช้ในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิผล สามารถดำเนินการตามกระบวนการบริหารคุณภาพ 4 ด้าน ได้แก่

- 1) การวางแผนการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย การวางแผนการสร้างหลักสูตร การใช้หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- 2) การปฏิบัติการบริหารหลักสูตรประกอบด้วย การวางแผน การสอน การเตรียมวัสดุและสื่อ การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล
- 3) การตรวจสอบประเมินผลการบริหารหลักสูตร และ
- 4) การปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาใช้ในสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถส่งผลให้การบริหารหลักสูตรเกิดประสิทธิผล บรรลุตามเจตนารมณ์ของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยซึ่งมีบทบาทหน้าที่ผิชอบเกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมทั้งเขต 1 และเขต 2 ทั้งนี้ เพื่อต้องการนำผลการวิจัยคาดว่าจะนำมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยคัดสรรและระดับประสิทธิผล ของการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2
2. เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2
3. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

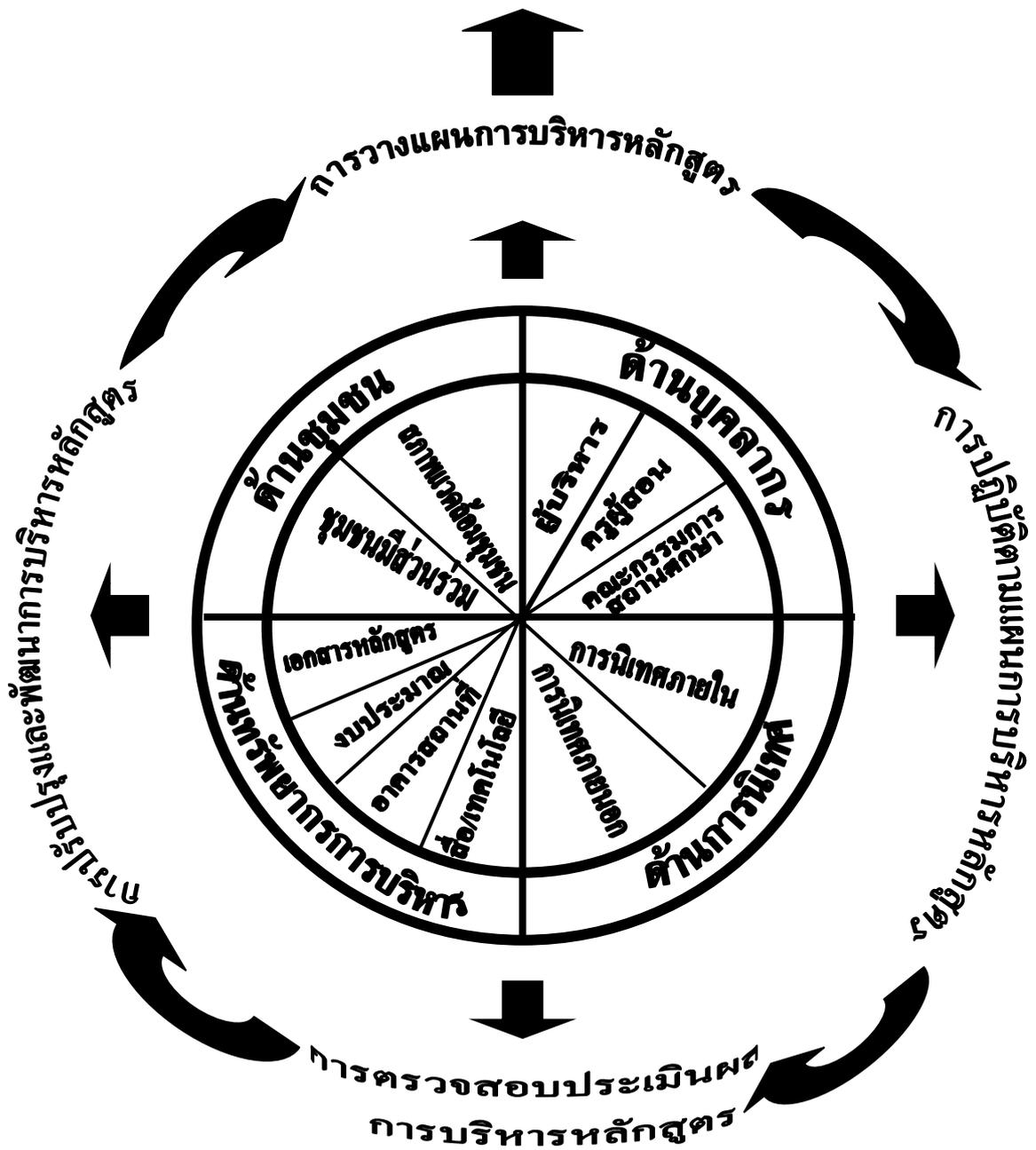
สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยคัดสรร ด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านทรัพยากรการบริหาร และด้านชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีอิทธิพลต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 จากเอกสารตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ปัจจัยคัดสรร 4 กลุ่ม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านการนิเทศ ด้านทรัพยากรการบริหาร และด้านชุมชน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกระบวนการบริหารคุณภาพ 4 ด้านคือ การวางแผนการบริหารหลักสูตร การปฏิบัติตามแผนการบริหารหลักสูตร การตรวจสอบประเมินผลการบริหารหลักสูตร และการปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร ดังเสนอเป็นขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ในแผนภาพที่ 1 และกรอบแนวคิดในการวิจัยในแผนภาพที่ 2 ต่อไปนี้

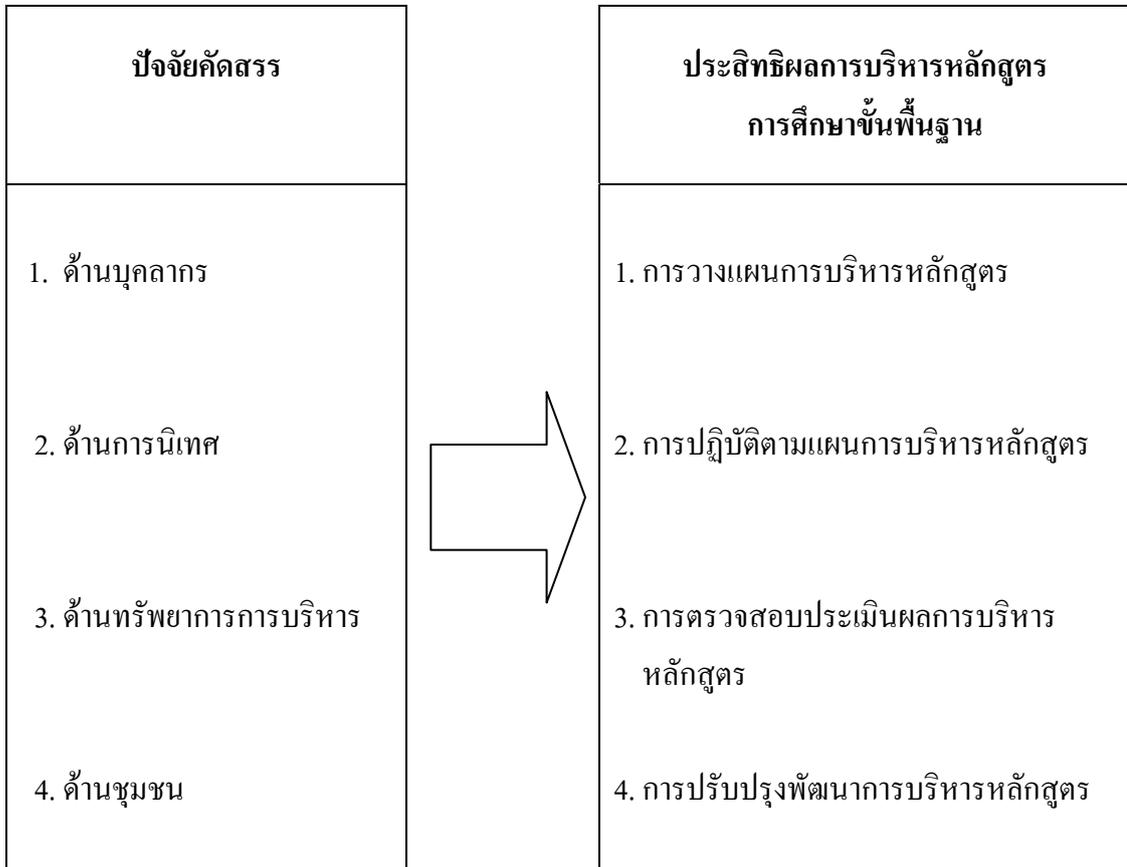
ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนภาพที่ 1 ขอบข่ายแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจากสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 จำนวน 257 คน ครูผู้สอนที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 จำนวน 3,718 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 3,855 คน รวมทั้งสิ้น 7,830 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ เกร็จซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970: 606-609 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540:

86-90) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 372 คน และกำหนดสัดส่วนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นตัวแทนผู้ปกครอง เป็น 1:2:1 คน ได้ผู้บริหาร จำนวน 93 คน ครูผู้สอนที่ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 จำนวน 186 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 93 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านการนิเทศ 3) ด้านทรัพยากรการบริหาร 4) ด้านชุมชน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการปฏิบัติตามแผนการบริหารหลักสูตร 3) ด้านการตรวจสอบประเมินผลการบริหารหลักสูตร และ 4) ด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยคัดสรร หมายถึง องค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วย การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ สามารถเป็นผู้นำ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ติดตามข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสามารถประสานกับชุมชนขอความร่วมมือในการบริหารหลักสูตร และการใช้แหล่งการเรียนรู้ ครูผู้สอนใช้ความรู้ความสามารถของตนตามวุฒิและประสบการณ์ มีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมใน

การบริหารหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านการนิเทศ หมายถึง การดำเนินงาน การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ในการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ให้ความร่วมมือในการแนะนำช่วยเหลือครูในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครูร่วมกันจัดทำแผนการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสถานศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ปรึกษาแก่ครูในการใช้หลักสูตร และจัดกิจกรรมเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในการจัดทำและนำหลักสูตรไปใช้

3. ด้านทรัพยากรการบริหาร หมายถึง องค์กรประกอบที่สนับสนุนและเอื้อต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ในเรื่องเกี่ยวกับสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ครูใช้เอกสารหลักสูตรและเอกสารจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดทำข้อมูลสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

4. ด้านชุมชน หมายถึง กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน (บริษัท/มูลนิธิ) ที่อยู่โดยรอบภายในเขตบริการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งให้ความร่วมมือและสนับสนุนการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณเพื่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และให้ความร่วมมือดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้

ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ความสำเร็จจากการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และ เขต 2 ตามกระบวนการบริหารคุณภาพ 4 ด้าน คือ

1. ประสิทธิภาพด้านการวางแผนการบริหารหลักสูตร หมายถึง ความสำเร็จในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

2. ประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติตามแผนการบริหารหลักสูตร หมายถึง ความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุนจัดตั้งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากร การกำกับติดตาม และการให้การนิเทศเกี่ยวกับการนำแผนการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

3. ประสิทธิภาพด้านการตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารหลักสูตร หมายถึง ความสำเร็จในการวางกรอบการประเมินผลการบริหารหลักสูตร การจัดหาหรือการจัดทำเครื่องมือประเมินผล การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมาย และการตรวจสอบปรับปรุงคุณภาพการประเมินการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

4. ประสิทธิภาพด้านการปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร หมายถึง ความสำเร็จในการที่สถานศึกษาสรุปผลการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาข้อเสนอแนะต่างๆ มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตร แล้วดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1 และเขต 2 ซึ่งมีอยู่จำนวน 257 โรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลให้หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำไปใช้กำหนดนโยบายและแผนพัฒนา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ
2. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และชุมชน นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเหมาะสมกับบริหารของสถานศึกษา
3. เป็นแนวทางในด้านการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับบริบท และแนวโน้มการจัดการศึกษาของไทยในอนาคต